

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De diuersis testimoniis scripturarum contra illos qui dicunt se non posse
continere. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

quæ modo pereant. Quia vel perirent propter nimium amorem quæ haberet ad mulieres. Vehemens enim amator propriæ uxoris, sicut dicit Ambrosius adulter est. Homines enim tunc nimis essent carnales: quia quæ non alliceret una, alliceret altera. Vnde Deu. 17. dicitur de rege, Nō habebit uxores plurimas, ne alliciât animâ eius, vel periret propter rapacitatē. Fornicariæ enim mulieres depauperât homines, & fures reddūt: vel propter odium, quando auferretur ab aliquo illa quâ amat: vel propter aliud peccatū quod fornicationem sequeretur. Ad id autē quod obicitur, quod hæc prohibitio est contra multiplicationē generis humani, in parte patet solutio ex hoc quod dictū est prius, quod illæ quæ omnibus supponūtur, steriles efficiuntur. Præterea, Dñs nō facit magnā vim in paucitate vel multitudine hominū. Vnde Eccl. 16. Ne iocūderis in filiis impiis, si multiplicentur. Et subiungitur: Melior est enim vnus timens Deū, quàm mille filij impij. Et vtilius est mori sine filiis, quàm relinquere filios impios. Et Eccl. 15. Non concupiscit Dñs multitudinem filiorum infidelium & inuulium. Scit enim Dominus quod melius fuisset malis mori sine filiis, quàm relinquere filios impios. Vnde Dominus bene præcepit vel consuluit illud. Ex quo hoc sequitur, quod pauciores sint homines: quoniam videlicet ad hoc quod plures saluentur, vel ad hoc meliores sint qui saluentur. Vnde ipse consuluit castitatē & virginitatem, & similia. Prohibitio verò fornicationis saltem ad hoc valet, quod perfectiores sint qui saluantur. Nota peruersitatem quorūdam hominū, quibus ibi displicet proprietas. vbi Deo placet, in mulieribus scilicet: & ibi placet, vbi Deo displicet, scilicet in possessionibus.

*De allegantibus impotentiam continendi. PARS VI. quæ
habet duo capitula.*

*De diuersis testimonijs scripturarum contra illos qui dicunt se non
posse continere. CAP. I.*

VLtimo in tractatu de Luxuria, dicendū est aliquid de impotentia continendi, quā multi allegant. Et primo ponemus diuersa testimonia scripturarū, quibus cōtra eos qui hoc dicunt possumus vti. Deinde ponemus multas rationes, quibus cōtra tales vtendū est. Et inter testimonia, Primò occurrit illud Gen. 4 quod dicit Dñs ad Cain, loquēs de peccato: Sub te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius. Vnde quasi mēdaciū Deo imponūt, qui dicunt se nō posse abstinere a peccato. Secūdo occurrit illud Job 6. Aut poterit aliquis gustare, quod gustatū affert mortē. Ex quo verbo videtur, quod potius deberet homo dicere,

dicere, Non possum fornicari: quā nō possum continere. Et in veritate qui perfectā fidē haberet, q̄ delectatio fornicationis esset venenata, sic faceret. Nōne si apponeretur alicui cibus amarissimus vel venenatus, ipse statim diceret, Non possum aliquo modo comedere: voluptas verò prohibita est: venenata & morte amarior. Vnde Eccl. 7. Inveni amariorē morte mulierē. Quod intelligitur de voluptate, quæ est morte amarior: quia hic morte culpæ interficit: in futuro verò interficit morte æterna, tam corporis quā animæ. Ad idem potest adduci quod legitur Eccl. 15. Apposuit tibi aquā & ignē: ad quod volueris, porrige manū. Et pōt: Ante hominē vita & mors: bonum & malū, quod placuerit, dabitur ei. Ad idem facit illud Apostoli. Fidelis est Deus, qui nō permittet vos tēteri supra id quod potestis, & Matt. 11. Iugū enim meum suauē est, &c. Quomodo enim leuē est, si est importabile: Et illud 1. Ioan. 5. Hæc est charitas Dei, vt mādata eius custodiamus, & mādata eius grātia non sunt. Ad idem potest referri illud Hier. Maledictus qui dicit Deum præcepisse impossibile. Idem: Violentiā facit Deo, qui perit ab eo quod soluere nō potest. Ius enim iustitiæ humanæ est, nō esse licitū petere ab homine quod soluere nō potest. Quod si verū est, multo fortius nō est licitū iustitiæ diuinæ petere hoc. Idē: O prophana temeritas, ô velātorū insania, Deū sciētia duplici ignorātia cōdemnatis: scilicet q̄ nesciat quid fecit, q̄ nesciat quid iusserit, quasi imposuerit mandatū quod impleri non possit. Proh neas, imponitis iniquitatē iusto, crudelitatem pio, ac si vos quod suspicari sacrilegium est, ad salutē non fecerit, sed ad pœnā. In qua auctoritate insinuat Hier. illos esse blasphemos, qui dicūt se nō posse continere. Deo enim imponunt ignorantiam, iniustitiā & impietatē. Cōtra tales potest etiā adduci illud Aug. Nemo peccat in eo quod vitare non potest. Et illud, Peccatū adeò est voluntariū, q̄ si nō est voluntariū, nō est peccatum. Et illud Sen. Omitte excusationes, nemo peccat inuitus.

Rationibus ostenditur, quod facti sint qui dicunt se non posse continere.

CAP. II.

Consequēter sunt rationes ponendæ, quibus vti possumus contra eos, qui dicūt se non posse cōtinere. Primò ergo dicimus illis, q̄ ipsi faciunt verecundiā sibiipsis, & confitentur suum magnum opprobriū. Confitentur enim vilissimam partem quæ in eis est sibi dñari, & adeò perfecta dominatione q̄ oportet fieri, quod illa pars imperauerit, & hoc cum vigilis multis, cum laboribus multis & expensis, cū periculo animæ, &

FF 2